

RECENSIONS

The Year's Work in Modern Language Studies. By a number of scholars.
Edited for the Modern Humanities Research Association by S. C. ASTON.
Vols. XI-XII. Cambridge, At the University Press, 1951. xviii+486 pàgs. ;
viii+364 pàgs.

Després de deu anys d'interrupció, causada per la guerra, ha estat represa la publicació d'aquesta acreditada bibliografia de les llengües i literatures modernes iniciada el 1931 pel Prof. W. J. Entwistle.¹ Hom ha sabut salvar la inevitable llacuna amb una tria dels estudis més importants apareguts entre 1940 i 1949, que forma el vol. XI; amb el vol. XII, que aplega la producció corresponent a l'any 1950, els editors es proposen de reprendre el primitiu ritme anual. El Sr. S. C. Aston, de la Universitat de Cambridge, s'ha fet ara càrrec de la direcció del *Year's Work*.

Els dos volums apareguts darrerament no comprenen totes les llengües a les quals era prestada atenció en els inicis de la bibliografia. Tota referència al celta i al grec modern hi és absent, i no hi és ressenyada la totalitat de les llengües eslaves (manca el rus, per exemple); hom hi troba a faltar, també, el capítol sobre el basc que'era donat en anys anteriors.² Més de la meitat de cada volum, malgrat que hagin estat deixats de banda els estudis portuguesos i els romanesos, és dedicat a les llengües romàniques.³ Una innovació a assenyalar en el vol. XII és la llista de tesis presentades durant l'any darrer a les universitats de la Gran Bretanya i d'Irlanda.

L'equip de col·laboradors de la bibliografia, després del llarg parèntesi, ha estat en bona part renovat.

Anotem els capítols que ens interessin: Estudis de llatí medieval, per

1. Vegeu, per als volums anteriors, *ER*, II, 215-216.

2. Recordem que la bibliografia sobre l'anglès forma, dins les edicions de la Modern Humanities Research Association, una publicació a part — *Annual Bibliography of English Language and Literature* —, de la qual han sortit ja vint-i-tres volums.

3. Aquesta denominació, però, ha desaparegut del *Year's Work* i hom ha presentat els apartats de Francès i provençal, d'Espanyol i català i d'Italià, com a capítols independents i no agrupats, com abans, sota el nom de Llengües i literatures romàniques.

F. J. E. Raby.⁴ — Francès i provençal: Llengua francesa, per S. Ullmann; Literatura francesa medieval, per B. Woledge; Segle xvi, per Sylvia Lennie England; Segle xvii, per W. G. Moore; Segle xviii, per L. W. Tancock; Període romàntic, per R. J. North; Segle xix (post-romàntic) i actual, per T. V. Benn i R. Niklaus; Literatura provençal, per H. J. Chaytor (després per L. T. Topsfield). — Espanyol i català: Llengua espanyola, per Ig. González-Llubera; Literatura espanyola medieval, per Ig. González-Llubera; Literatura espanyola del 1490 al 1700, per F. Pierce; Literatura espanyola del 1700 fins avui, per Helen F. Grant; Estudis catalans, per Ig. González-Llubera.⁵ — Itàlia: Llengua italiana (amb inclusió del sard i el reto-romànic), per B. Migliorini; Literatura medieval, per K. Foster; Humanisme i Renaixement, per C. Dionisotti; Literatura del 1700 al 1900, per F. May.⁶

Saludem amb joia la reaparició d'aquest anuari bibliogràfic tan útil i fem vots perquè res no pugui afeblir l'energia i l'activitat del seu nou director, que dins un mateix any ha aconseguit d'oferir-nos-en dos volums.

R. A. i S.

FERDINAND SOMMER: *Handbuch der lateinischen Laut- und Formenlehre*. Eine Einführung in das sprachwissenschaftliche Studium des Lateins. Heidelberg, C. Winter Universitätsverlag, 1948. xxxii + 664 pàgs. («Indogermanische Bibliothek», Erste Reihe: Lehr- und Handbücher.)

La circumstància que prop de mig segle després de la seva aparició — i malgrat haver estat publicats en l'endemig treballs de síntesi tan remarcables com els d'A. Meillet i J. Vendryes, M. Niedermann, A. Ernout, F. Stolz, E. Kieckers, R. G. Kent i V. Pisani, entre altres — hom senti encara la necessitat de servir-se del manual de fonètica i morfologia llatines de Ferdinand Sommer, ens diu prou l'inalterable valor que aquesta obra posseeix per a tothom qui vulgui iniciar-se en el coneixement científic del llatí.

La primera edició del *Handbuch* sortí a llum el 1902. Dotze anys més tard n'apareixia una de nova (segona i tercera edició a la vegada), corregida i millorada amb l'esment de tota la bibliografia útil per a cada un dels punts analitzats. No cal donar compte, ací, del seu sumari, de tots prou conegut, ni fer l'elogi del llibre, tan repetidament lloat. Basti de recordar que el lector hi trobava la claredat i la completeness que l'autor s'havia proposat d'assolir i que l'estudiós de les llengües romàniques — i això és el que ens interessa de subratllar — no el consultava mai sense profit.

Aquest meritori *Handbuch der lateinischen Laut- und Formenlehre* de Sommer es trobava ara, de temps, esgotat. Mentre hom en prepara una edició moderna, acuradament revisada i posada al dia, l'editor ha cregut útil de reproduir fotogràficament l'edició de 1914. No podem menys que aplaudir la seva decisió.

R. A. i S.

4. Aquest capítol manca en el vol. XII.

5. Aquesta rúbrica manca en el vol. XI.

6. Aquesta rúbrica manca en el vol. XII.